

Tadeusz Grabarczyk

Odry, gm. Czersk, woj. bydgoskie

Informator Archeologiczny : badania 15, 149

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadził mgr Henryk Machajewski, Finansowały UJ i UAM. Pierwszy sezon badań. Osada grupy dębczyńskiej z fazy C₂ późnego okresu rzymskiego.

Stanowisko zlokalizowane jest na południowo-zachodnim wypłaszczeniu wyniesienia od południowego zachodu otoczonego ciekami wodnym, w strefie obecnie eksploatowanej plaśnicy.

Badania miały charakter ratowniczy. Celem ich było określenie rodzaju stanowiska, stopnia zniszczenia, a w rezultacie ewentualne zaklasyfikowanie stanowiska do dalszych badań.

Na obszarze 25 m² stwierdzono 7 obiektów /paleniska, półziemianka, jamy/ usytuowanych prawdopodobnie pierwotnie w zachodniej i centralnej części osady. Wśród pozyskanych fragmentów naczyń ceramicznych stwierdzono formy naczyń wazowatych /Schalenurnen/, które nawiązać można do naczyń wykonywanych w stylu Dahlhausen grupy dębczyńskiej. Na podstawie wyników dokonanej penetracji wykopaliskowej i powierzchniowej przyjmujemy, że pierwotny obszar osady wynosił ok. 0,5 ha. Obecnie osada w ok. 1/3 swej powierzchni jest zniszczona.

Badania będą kontynuowane.

NIECHMIRÓW-MAŁA WIEŚ
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

patrz
epoka brązu

ODRY, gm. Czerny
woj. bydgoskie

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadził dr Tadeusz Grabarczyk, Finansował WKZ w Bydgoszczy i Uniwersytet Łódzki. Siedemnasty sezon badań. Cmentarzysko płaskie i kurhanowe kultury wielbarskiej z II i III w. n. e.

Badaniami objęto obszar o powierzchni 50 m² leżący w południowej części nekropoli. Odkryto na nim 6 pochówków szkieletowych. Do bardziej interesujących przedmiotów należy zaliczyć fibule Alm. VI 162 jako jedyne datowniki. To pozwoliło umieścić te groby w najmłodszej fazie użytkowania cmentarzyska /C₁a - C₁b/.

Zbadano także krąg kamienny nr III o powierzchni ok. 360 m². Wystąpiły na nim 2 pochówki: szkieletowy bez wyposażenia i popielnicowy. Popielnica nakryta była misą, co pozwala datować drób na początek użytkowania cmentarzyska /B₂a - B₂b/. Na kręgu wystąpiły ślady wkopu nowożytnego, który prawdopodobnie zniszczył ciałopalny grób jamowy.

Badania będą kontynuowane.